ordinē: qꝛ nō erat necesse: sed executionē illi dispēsatiue cōtulit quā nō habebat. Alia etiā iura nō ꝓprie loquunt̄ de ratihabitione: sed de quodam nouo cōsensu. que sunt valde diuersa: ⁊ sup̱ hoc vide qđ dicā .j. e. non firmat̄. Itē cōtra. C. ad macedo. l. vlt. vbi ratū habet pater cōtractum filij suo noīe nō gestū. Solu. du-
Ad. plicit̄ L de quatuor modis qb⁹ negociorū gestorib⁹ actio cōpetit notatis. ff. de neg. ges. si pupilli. §. quid ergo. vide libel. in Spe. de iudi. §. ij. v. ex p̄dictis. ⁊ vide qđ dixi sup̱ glo. in regula ratihabitionē. Jo. an.] pōt esse gestū meo noīe. vocalit̄: vt. s. eo. li. d̄ sen. excō. cū quis. ⁊ realit̄ ad mei p̄iudiciū: vt qn̄ filius me⁹ mutuū cōtrahit sine meo assensu: fit in mei p̄iudicium. ff. ad macedo. l. j. ⁊ h̄ possum ratū habere: qꝛ qđ ibi ius rei ꝓbat p̱ dissensum: approbat p̱ cōsensū. An aūt vn⁹ iudex possit ratā habere sentētiā latā p̱ aliū: dic vt no. ix. q. ij. c. j. d̄ his que fi. a p̄la. cū nos. de offi. dele. prudētiā. in glo. ij. in fi. p̱ Bar. brix. in q̄stiōe venertali. que incipit ep̄us Mutineñ. de materia hui⁹ regule: adde qđ infra dicam. c. proxi.

pōt quod ipsius noīe non est gestum. Idem. X

a Ratihabitionē retrotrahi ⁊ mādato nō est dubiū compari. Idem. XI

b Cum sūt partiū iura ob-
c scura: reo fauēdū ē po-
d tius ꝙ actori. Idem. XII

Ratihabitionē. Hec regła sūpta ē. ex. l. ff. e. ti.
Ad. l. h̄ iure. §. deiecit. ⁊ l. sp̱ qui. §. j. L lex non posuit hūc tex: sup̱ quo vide ꝙ scripsi. s. eo. li. de sen. excō. cū qs. super glo. ex rati. Jo. an.] Pone casum in iudi. ij. q. vj. nō solēt. s. eo. lib. de iureiurā. c. vlti. ff. de iudi. li-
Ad. cet in maleficijs L q̄ per alias fieri possunt: secus in his q̄ p̱sone coherēt vt in adulterio ⁊ simil: vt no. in. §. deiecit. ⁊ hic p̱ Dy. Jo. an.] s. eo. li. de sen. excō. cū quis j. rñso. in cōtractib⁹. C. ad macedo. l. vl. ⁊ habet locum hec regula in casu. s. c. xxi. s. qn̄ meo noīe gestū est: qa tūc ratū habere possū ⁊ ratihabitio retrotrahit̄ ⁊ mādato cōparabit̄. Vnū nota ꝙ si infra certū tp̄us teneor aliqđ facere: ⁊ alius id fecit noīe meo infra tp̄s quo id facere debebā: debeo illđ ratum habere: al's ratihabitio nō prodesset. ij. q. vj. nō solēt ibi. qđ mox reus ratum haberet. ff. rē ra. ha. l. pe. imputat̄ eñ tūc culpa
Ad. tacite renūciationis L Idē h̄ Dy. alle. ff. si tab. tes. nulle extra. l. j. §. ita aūt. ⁊ in auc. d̄ his q̄ ingre. ad ap. §. si vo. C. de re. credi. siqs vsuras. de ꝯdi. inser. l. vl. ⁊. ff. q̄ satisda. cog. l. d̄ die. §. vl. Jo. an] arg. ꝯ. s. e. li. de p̄bē. si tibi. f. Hec aūt regula fallit in casu. ff. de his q̄ no. infa. l. qđ ergo. i p̄n. nō eñ notat̄ infamia. pr̄ q̄ nō iussit filiū cōtrahere cū muliere q̄ erat infra tp̄us luct⁹: licet postea cōsenserit vel ratū habuerit. Ratio: qꝛ ibi spectat̄ initiū vt ibi. vł est ratio: qꝛ licet ratihabitio eq̄pararetur mādato: vt hic: nō tamen iussui vt ibi. iussus eñ necessitatē ipōit: mādatū nō: vt no. ex. l. ff. qđ iussu. l. j. §. si ego q̄ro. ⁊. ff. qđ cū eo. l. f. ⁊. l. si mādator. nec ꝯparatur mādato q̄ ad spēm actiōis: qꝛ dat̄ actio neg. gest.
Ad. L ei q̄ gessit ꝓ absente. nā si ꝓ p̄nti egisset daret̄ actio mādati. vt no. in. l. sp̱ q̄. alle. in p̄nc. glo. ⁊ h̄ p̱ Dy. Jo. an.] ff. d̄ ne. ges. si pupilli. §. ait p̄tor. vbi mādādo dat̄ actio mādati. ff. de pcu. l. lz. §. ea obligatio. ꝯpat̄ autē q̄ ad effectū: ⁊ iđ nō dixit ꝙ ratihabitio sit mādatū: sꝫ ꝙ mādato cōpat̄. Itē fallit in casu. ff. d̄ offi. ꝓcōsu. ⁊ lega. l. obseruare. in fi. ꝓcōsul eñ dādo legatū añq̄ ingrediat̄ ꝓuīciā nil agit: si aūt postq̄ ingressus: ē datione illā ratū habuit: valet: nō tñ retrotrahit̄ ad totū tp̄s: sed ad id tm̄ qn̄ ingressus est ꝓuinciā: vt ibi. rō: qꝛ ratihabitio opari nō pōt: nisi qđ posset mādatū exp̄ssū. Itē fallit. ff. de acq̄rē. here. q̄ mihi bona. §. missū. vbi

ratihabitio tutoris i adeūda hereditate mādato nō cōparat̄: ⁊ esset idē iuenire in oib⁹ in qb⁹ ꝯsiderat̄ iitiū: ⁊ sic nō est ꝯ. xvj. q. q. iij. §. pōt. ff. e. ꝙ ab initio. ⁊ .j. e. nō firmat̄. ⁊ ibi dicā: ⁊ d̄ h̄ p̱ Ber. s. de pac. c. ij. ⁊ p̱ Gof. s. q̄ ma. accu. pos. insup̱. Itē fallit in casu. s. de rescr. nōnulli. vbi d̄ h̄. ⁊. c. ex p̱te decani. i fi. vbi nō valet rescp̄tū impetratū sine mādato. licet ille cui⁹ noīe ipetratū est postea ratū habeat: ⁊ h̄ fac ius acq̄sitū illi ꝯ quē facta ē ipetratio: qđ auelli ab ipo inuito L Idē Jo. mo.] nō pōt: ad h̄. s. e. li. d̄ elec. ab eo q̄ ꝯ ⁊ ē sil'e huic regule i eo qđ dicit ꝙ ratihabitio retrotrahit̄ ꝙ dic̄ lex appellās ꝯdēnat⁹ d̄ furto si nō ꝓseq̄t̄ ap. retro notat̄ ifamia: vid̄r eñ ratā hr̄e sniam. ff. d̄ his q̄ no. infa. l. furti. Olī dubitabat̄ an idē i excōicatiōe post ap. lata: sꝫ dic vt. s. e. li. d̄ sen. exc. lz. Et scire debes: ꝙ si faciēs ꝯdēnat⁹ ē ⁊ satisfec̄ snie: nō agit̄ ampli⁹ ꝯ ratū hūtē ad intesse: sꝫ ad penā bū. ff. d̄ vi ⁊ vi ar. l. j. §. q̄tiens. ff. de admi. tu. l. tres tuto. ff. de iurisdi. om. iudi. l.
Cum sunt partiū. L Nō ꝙ dic̄ p̱tiū i plurali: adeo. L Idē h̄ Dy. q̄ etiā ꝓlixe ꝓseq̄t̄. Jo. an.] Forti⁹ aūt si iura actoris tm̄. nō sic si iura rei tm̄. vt i fi. Jo. an.] Hec regula sūpta ē ex. l. ff. e. ti. l. fauorabiles pone casū. iij. q. ix. idicas. s. e. d̄ fi. instru. int̄ dilectos. ff. d̄ ac. ⁊ obli. arrian⁹. Hec aūt L cui⁹ triplex est rō f'm Jo. mo. Prima: qꝛ actor ipetit re⁹ defēdit: alle. insti. d̄ int̄dic. §. cōmodū. C. d̄ dila. l. si qn̄. Scđa qꝛ null⁹ p̄sumit̄ ligat⁹ vł obnoxi⁹: i auc̄. coll. vj. q̄ mo. na. effi. sui. §. natura si q̄dē. Tertia qꝛ re⁹ i iudicio pugnat ꝓ librate vñ d̄bitor d̄r cliēs creditor. C. d̄ noua. l. iij. ⁊ Prouer. xxij. Qui mutuū accipit su⁹ ē fenerāt. Jo. an.] regula vera ē: nisi actor foueat fauorabilē cāz. puta m̄rimonij. librat. testamēti. vł dot. tūc eñ fallit regła: qꝛ fauēdū ē actori. xxxiij. q. j. siqs accep̱it. s. d̄ ꝓba. ex lr̄is. ff. d̄ manumis. l. añpe. Et hꝫ hec regła locū nō solū in snia ferēda: vt. s. sꝫ ēt i iā lata: puta a duob⁹ ordiarijs: vno absoluēte ⁊ altero ꝯdēnāte. tenet eñ snia ꝓ reo lata nisi i sup̄dict casib⁹. s. d̄ re iudi. c. vl. ff. d̄. re iudi. int̄ pares. Et nō ꝙ dic̄ obscura: si eñ certū eēt reū eē obnoxium puniret̄: qꝛ culpa est relaxare vindictā. xxviij. di. quia sunt. ⁊ hoc dico cū est certū iudici: vt iudici: secus si vt deo. s. de offi. or. si sacerdos. vł vt homini. iij. q. vij. iudicet. de offi. ordi. pastoralis. §. quia vo. si certum est eū nō esse obnoxiū absoluit̄: idem si dubiū: vt h̄ vides: sancti⁹ est eñ nocentē absoluere q̄ꝫ innocētē ꝯdemnare. ff. de pe. absentē. ⁊ sic in re dubia fert̄ certa snia: ꝯ. xj. q. iij. graue. ⁊ d̄ spō. d̄ muliere. ad h̄. C. d̄ trās act. vt rñsum. sed hic nō est dubiū: imo certū: qꝛ ex quo actor non ꝓbauit clare: debet reus absolui. vj. q. vlti. actor vt ecclesia. beneficia. vt nostrū. C. de ꝓba. actor. sic no. Berñ. de spon. iuuenis: ⁊ vide quod de triplici ambiguitate no. xxxiij. di. c. vlt. c ¶ Reo. sic dicto a re q̄ petit̄: vł sup̱ qua imperit̄. s. d̄ vbo. sig. forus.
d ¶ Actori. ꝯ. ff. de iudi. l. si quis intentione. vbi ambiguam orationē actoris in sui vtilitatem interpretamur. Solu. L Idem hic Dy. ⁊ est ratio: quia reus semp̱ negaret se sic sensisse qui inuitus trahitur. Joan. an] illud in principio lit. in quo fauetur actori. hic in fine. in quo fauetur reo: quod dic vt nota. de restitu. spolia. cum ad sedem. in glo. ij. in fine. In summa igitur no. ꝙ in obscuris potius fauetur reo q̄ꝫ actori: nisi fauor cause aliud inducat: vt supra dixi. hinc est ꝙ cum

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-851/0360
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG